

بیانیه همبستگی برای رفع خشونت علیه زنان

در آستانه بیست و پنج نوامبر، روز جهانی رفع خشونت علیه زنان

بنابر تعریف سازمان ملل متحد "خشونت علیه زنان" شامل هرگونه رفتاری است که می تواند منجر به آسیب فیزیکی (بدنی)، جنسی یا روانی زنان بشود. موضوع "خشونت علیه زنان" و مصداقهای آن، برای نخستین بار در

بیست دسامبر ۱۹۹۳، توسط کمیته‌ای که زیر نظر کمیسیون حقوق بشر فعالیت می‌کرد، مطرح شد. این کمیته اعلامیه ای در مورد رفع "خشونت علیه زنان" منتشر کرد که به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد و بسیاری از کشورها از جمله ایران نیز رسید. همچنین روز ۲۵ نوامبر (۱۹۶۰) که خواهران مبارز میرابال، در جمهوری دومینیک، توسط عمال رافائل تروخیوی دیکتاتور، به قتل رسیدند، از طرف سازمان ملل متحد، به شکل نمادین، به عنوان روز جهانی رفع خشونت علیه زنان، برگزیده شد.

اصطلاح کلی "خشونت علیه زنان" نه تنها شامل ضرب و شتم یا کشتار زنان می شود که ابعاد و اشکال گسترده و گوناگون، نظیر آسیب های روانی را نیز در بر می گیرد. بطور مثال حتی تهدید به ضرب و شتم، اعمال اجبار یا سلب مستبدانه آزادی (چه در اجتماع و چه در زندگی شخصی زن) خشونتی علیه زنان است. پائین آوردن سن قانونی ازدواج برای دختران، اجباری بودن حجاب به ضرب کتک، محروم کردن زنان از داشتن یک سری مشاغل مشخص، عدم آزادی در انتخاب محل زیست یا کسب اجازه سفر از پدر یا شوهر نیز از جمله انواع خشونت های شناخته شده نسبت به زنان است. همچنین در جوامعی که مرد متأهل می تواند در یک زمان چند همسر عقدی یا ازدواج موقت داشته باشد، یا از حق طلاق یکطرفه برخوردار بوده و حضانت اطفال قانوناً به او تعلق می گیرد، حس عدم امنیت عاطفی برای زنان در زندگی زناشویی، آنان را بطور مستمر تحت شکنجه و آزار روانی قرار می دهد. همچنین کاربرد کلمات و جملات تحقیر کننده ای که بدن زن، یا درک و فهم او

را، بصورت طنز و تمسخر، آماج خود قرار می دهد، مصداق خشونت به شمار می آیند. انواع این خشونت‌ها ممکن است در محیط‌های مختلف اجتماعی، محیط خانواده، محل کار، موسسات آموزشی یا حتی به صورت علنی‌تر و سازمان یافته‌تری در خرید و فروش زنان و اجبار آنها به فحشا صورت گیرد. همچنین، در دوران جنگ و کشمکش بین کشورها، تجاوز یا بهره‌کشی جنسی از زنان، اعمال خشونت بر آنان است.

مورد ملاله یوسفزای، دختر چهارده ساله آگاه و فعال پاکستانی که بخاطر تشویق دختران به ادامه تحصیل و ترویج این فکر در میان خانواده‌های کشور خود، مورد اصابت گلوله طالبانی ضد زن قرار گرفت، نمونه بارز و فاجعه آمیز خشونت علیه زنان در عصر دستاوردهای بزرگ بشری است.

امروزه، در بسیاری از جوامع پیشرفته و دمکراتیک که قانون اساسی بر پایه مفاد حقوق بشر شکل گرفته و زن و مرد از هر لحاظ برابر شناخته می شوند، خشونت علیه زنان چه بصورت فیزیکی و چه روانی، حتی اگر در اثر هیجانات آنی خشم و انتقام، صورت بگیرد، جرم محسوب شده و فرد مجرم باید تحت روان درمانی قرار گیرد. درست برعکس، در جوامعی نظیر ایران، که حکومت فردی و مطلقه، در سایه ارزش‌های فرهنگ سنتی و ضد زن، به ترویج و تقویت مقررات و قوانین مذهبی، عمل می کند، انواع برشمرده خشونت علیه زنان، نه تنها جرم شناخته نمی شود بلکه فرد خاطی، در محافظت قانون، نه تنها از مجازات، مبرا است که عمل خشونت آمیز او، پنهان در پشت ایدئولوژی مذهبی، به عنوان حفظ و حراست ناموس خانواده تلقی شده، مورد تشویق و تحبیب جامعه سنتی نیز واقع می شود.

کوفی عنان، دبیر کل سابق سازمان ملل متحد، به صراحت بر لزوم تلاش برای رهایی از دو ترس در جامعه جهانی تأکید داشت؛ ترس از مناقشات مسلحانه و جنگ، و نیز ترس از خشونت در حریم خانواده. در خصوص مورد دوم، ما امروز می‌دانیم که دولت‌ها با نحوه تدوین قوانین خود، می‌توانند وارد حریم خانواده‌ها شوند و در رهایی جامعه بشری از این ترس، بسیار تأثیرگذار باشند. گزارشگر منتخب سازمان ملل متحد در گزارشی که از کشورها تهیه می‌کند، سه نکته مهم را مد نظر دارد:

- ۱- آیا مقامات و مسئولین کشور مورد نظر، موضوع خشونت علیه فرد شاکی را پیگیری کرده و مرتکبان آن را مجازات کرده‌اند یا خیر.
- ۲- آیا در آن کشور، مواد قانونی وجود دارد که به این نوع خشونت‌ها دامن بزند.

- ۳- آیا برای فرد قربانی راه‌های احقاق حق با کارایی مناسب هست یا جبران خسارت شده و آیا برای زنان خشونت دیده، شرایط امنی وجود دارد یا خیر.

چنان که در آغاز ذکر شد، طُرفه در این است که ایران از جمله کشورهای است که اعلامیه جهانی رفع تبعیض و خشونت علیه زنان را امضاء کرده و نسبت به رعایت آن تعهد سپرده است، اما متأسفانه چون کارکرد این نظام بر اساس قوانین مذهبی و ارزش‌های سنتی است، نه تنها خشونتِ مردان علیه زنان چه در خانه و چه در اجتماع پیگیری نمی‌شود، که موجه نیز جلوه می‌کند. عدم آموزش شناخت و جلوگیری از خشونت در مدارس و آموزشگاه‌ها به کودکان، تبلیغ و ترویج موضوعی به نام غیرت و صیانت ناموس زن و خانواده، مترادف با موضوعات مذهبی، به مردان و حتی برخی زنان و بسیاری از حاکمان، جواز اعمال خشونت علیه زنان را داده است.

در سی و چهار سال گذشته، گرچه رژیم اسلامی ایران، از تمام ابزارهای سرکوب، برای راندن زنان به خانه‌ها و سلب هویت‌های فردیشان استفاده کرده، اما اکثر زنان با آگاهی، همچنان به مبارزه علیه نظامی که آزادی انسانی‌ی آنان را در ید قدرت مردان و حکومت پدرسالار مذهبی قرار داده، ادامه می‌دهند. یکی از صدها نمونه مقاومت زنان ایرانی علیه خشونت وارده از طرف دولت و حکومت اسلامی، اعتصاب غذای نُه تن از زندانیان سیاسی زن بود که علیه یورش ناگهانی و وحشیانه گروه یگان امنیت زنان زندان اوین به بند آنان و بازرسی‌های بدنی غیراخلاقی، خشونت بار، تحقیرآمیز و غیرانسانی با آنان صورت گرفت.

در آستانه بیست و پنج نوامبر، روز جهانی رفع خشونت علیه زنان، بر ما زنان و مردان فعال و برابری خواه است که از همه انجمن‌های برابری طلب، سازمان‌ها، نهادها و کنشگران حقوق بشری و مدنی و همه کسانی که خواهان رهایی زنان از قربانی شدن بخاطر اعمال خشونت می‌باشند، بخواهیم تا همصدا با ما، با برگزاری مراسم مختلف، اذهان ایرانیان و جهانیان را به فعالیت در این زمینه جلب کرده، بتوانیم گامی هرچند کوچک در این راه دشوار، اما ممکن و حیاتی برداریم.

امضاکنندگان

۱. اتحاد برای ایران - بلژیک
۲. اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - آمریکای شمالی
۳. اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - نیویورک
۴. اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - لس آنجلس
۵. اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - شیکاگو
۶. اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - اورنج کانتی
۷. اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - واشنگتن دی سی
۸. اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - مونترال
۹. انجمن حقوق بشر و دموکراسی - هامبورگ

۱۰. انجمن زنان ایرانی: مونترال
۱۱. انجمن همبستگی ایرانیان فرزنو
۱۲. انجمن همبستگی ایرانیان دالاس
۱۳. بنیاد اسماعیل خوئی - آتلانتا
۱۴. بنیاد " ندا برای ایران آزاد"
۱۵. جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران - جنوب کالیفرنیا
۱۶. جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران - اتریش
۱۷. جامعه ی دفاع از حقوق بشر و دموکراسی در ایران - سوئد
۱۸. جنبش سبز کاردیف - بریتانیا
۱۹. جنبش سبز لندن
۲۰. حامیان مادران پارک لاله - لوس آنجلس- ولی
۲۱. حامیان مادران پارک لاله - دورتموند
۲۲. حامیان مادران پارک لاله - اسلو - نروژ
۲۳. حامیان مادران پارک لاله - ژنو
۲۴. حامیان مادران پارک لاله - ایتالیا
۲۵. حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
۲۶. حامیان مادران پارک لاله - کلن
۲۷. حامیان مادران پارک لاله - وین
۲۸. خانه همبستگی مهر - کلن
۲۹. فدراسیون اروپرس - بلژیک
۳۰. کانون ایران آزاد - آلمان
۳۱. کانون فرهنگی نگاه - اسن
۳۲. کانون حقوق بشر سیمرغ - دورتموند
۳۳. کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران- اتریش
۳۴. کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
۳۵. کمیته نروژی- ایرانی حمایت از مبارزات مردم ایران
۳۶. کمپین بین المللی علیه خشونت در ایران
۳۷. گروه ۲۲ خرداد - هامبورگ
۳۸. گروه گفتگو - ونکوور
۳۹. مادران صلح - مونترال
۴۰. همایش ایرانیان - هامبورگ
۴۱. فعالین حقوق بشر و دموکراسی - هامبورگ
۴۲. شورای حقوق بشر - سوئد

برنامه آشنائی با منشور پیمان همبستگی

اتاق پالتالکی ایران پیمان همبستگی

(Iran Peyman Hambastegi)

شنبه ۱۷ نوامبر ۲۰۱۲ از ساعت ۱۹:۳۰ به وقت اروپای مرکزی

برگزار می گردد.

موضوع :

آشنائی با منشور پیمان همبستگی ملی جمهوری خواهان برای استقرار و
استمرار آزادی و دموکراسی در ایران

گفتگو و اظهار نظر همراه با

خانم ژاله وفا

و آقایان

امین بیات ، فرهنگ قاسمی

ما از تمام هموطنان علاقمند به اتحاد فعالین جمهوری خواه ، مستقل،
عدالت خواه و باورمند به جدائی دولت و دین، دعوت می نمایم که در
اتاق

ایران پیمان همبستگی

شرکت نمایند.

پیمان همبستگی ملی جمهوری خواهان

برای استقرار و استمرار آزادی و دموکراسی در ایران

آدرس اتاق :

Category : Social Issues and Politics

Room : peyman hambastegi

برای اطلاعات بیشتر با این ایمیل تماس بگیرید :

communications@phmiran.com

فراخوان به تظاهرات در پاریس

برای اعتراض به شرایط زندانیان سیاسی و قتل ستار بهشتی

هر شب ستاره ای به زمین می کشند و باز

این آسمان غم زده غرق ستاره است

و این بار، ستار ستاره ای شد درخشان در آسمان شب زده ایران

هم میهن

در حالیکه همه ما نگران وضعیت نسرین ستوده، وکیل شجاع و مبارز
خستگی ناپذیر بودیم و می خواستیم با بسیج افکار عمومی، جمهوری
اسلامی را به پذیرفتن خواست های او واداریم،

در حالیکه همه ما آزرده و دردمند رفتار غیر انسانی ماموران
جمهوری اسلامی با زندانیان سیاسی و به ویژه رفتار موهن و زشت آنها
با زنان مبارز زندانی در زندان اوین بودیم و می خواستیم با بسیج
افکار عمومی جمهوری اسلامی را به پذیرفتن خواست بر حق آنها در
رسیدگی به رفتار زشت ماموران زندان اوین و پایان دادن به اذیت و
آزار پیوسته زندانیان سیاسی و عقیدتی واداریم،

خبر هولناک قتل ستار بهشتی کارگر جوان و وبلاگ نویس شجاع، در زیر
شکنجه دژخیمان نظام جمهوری اسلامی، همه ما را در اندوهی عمیق و
خشمی بی پایان فرو برد.

آری هنوز در ایران، آزادگی را با زندان و شکنجه پاسخ می دهند. هنوز در جمهوری اسلامی عدالت طلبی را با گلوله پاسخ می دهند. هنوز زوزه گرگ های هار دستگاه های سرکوب، آن جمله شوم «بشکنید این قلم ها را» تداومی اهریمنانه می بخشند. هنوز قصه پُرغصه داغ و درفش و دار است و هنوز قصابان بر گذرگاه ها مستقرند، با کنده و ساتوری خونین.

اما هنوز در ایران بسیارند دل به دریا افکنان و به پای دارنده آتش ها که در برابر تندر می ایستند و خانه را روشن می کنند. و هنوز و تا همیشه، تباهی از درگاه بلند خاطرشان شرمسار و سرافکنده می گذرد.

هنوز نسرين ستوده ها، با هزاران همراه با نام و گمنام، در درون و بیرون زندان به مبارزه خود علیه دیکتاتوری، سرکوب، فقر و تبعیض ادامه می دهند.

و هنوز ستارها با هزاران یار عیار، در جبهه ای به گستردگی ایران برای آزادی و برابری و پایان دادن به حاکمیت سی و سه ساله سیاهی و تباهی بر کشور ما، مبارزه می کنند.

کمیته مستقل ضدسرکوب شهروندان ایرانی در پاسخ به فراخوان «همبستگی برای حقوق بشر در ایران»، برای اعتراض به شرایط زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران، به ویژه اعتراض به محدودیت های دستگاه سرکوب برای نسرين ستوده و هتک حرمت زندانیان سیاسی زن در زندان اوین، و برای ابراز اندوه و خشم خود از قتل ستار بهشتی در زیر شکنجه، که یادآور قتل زیبا کاظمی، زهرا بنی یعقوب، جانباختگان کهریزک و صدها زندانی سیاسی دیگر که در دهه سیاه شصت در زیر شکنجه مامورین جمهوری اسلامی جان باختند، یک گردهمایی اعتراضی در روز یکشنبه ۱۱ نوامبر از ساعت ۱۶ تا ۱۷:۳۰ در میدان سن میشل (مترو سن میشل) پاریس برگزار می کند.

ما از همه ایرانیان آزاده ساکن پاریس و حومه دعوت می کنیم تا با شرکت در این گردهمایی، همبستگی و همراهی خود را با مبارزات مردم کشورمان برای آزادی، دموکراسی و حقوق بشر نشان دهند و در حمایت از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران، همصدا با ما، خواستار آزادی تمام آنها باشند.

یکشنبه ۱۱ نوامبر ۲۰۱۲، ساعت ۱۶ تا ۱۷:۳۰، میدان سن میشل

ما بیشماریم

کمیته ی مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس

پخش مستقیم تلویزیونی محاکمه جمهوری اسلامی ایران

به دنبال برگزاری موفقیت آمیز مرحله اول محاکمه جمهوری اسلامی ایران در لندن، مرحله دوم دادگاه ایران تریبونال، به مدت سه روز از ۲۵ تا ۲۷ اکتبر ۲۰۱۲ برابر با ۴ تا ۷ آبان ۱۳۹۱ در شهر لاهه برگزار می شود.

جلسات دادگاه، روزانه از ساعت ۹ صبح تا ۳۰/۵ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی و ۳۰/۱۱ صبح تا ۸ بعد از ظهر به وقت ایران، مستقیم به صورت زنده از کانال ماهواره ای زیر پخش می شود.

Hotbird ۱۱۴۷۱ ver ۲۷۵۰۰ ۵/۶

پخش مستقیم تلویزیونی، همزمان در سایت ایران تریبونال، در دسترس عموم قرار خواهد گرفت.

www.irantribunal.com

سایت ها و شبکه های تلویزیونی و رادیویی می توانند با هماهنگی با آدرس زیر، برنامه را مستقیم به صورت زنده از سایت ها، شبکه هائی تلویزیونی و رادیویی خود پخش نمایند.

سایت ها و وبلاگ ها می توانند با مراجعه به سایت ایران تریبونال در زمان پخش، تصویر تلویزیونی را در سایت خود لینک کنند.

nima.sarvestani@irantribunal.com

نشست هم اندیشی چپ (پاریس)

تورم و علل سقوط ارزش ریال در برابر ارزهای خارجی

نهمین نشست هم اندیشی چپ با موضوع «تورم و علل سقوط ارزش ریال در برابر ارزهای خارجی» در دو بخش ارائه‌ی مقاله و بحث و گفتگو برگزار می‌گردد.

ارائه‌دهندگان:

ناصر پاکدامن

اکبر ذکاوتی

از همگان دعوت می‌شود در نشست فوق که جمعه ۲۶ اکتبر ۲۰۱۲ ساعت ۱۹ در آدرس زیر برگزار خواهد شد، شرکت کنند.

AGECA ۱۷۷, Rue de Charonne ,Paris ۷۵۰۱۱

(Métro: Alexandre Dumas (ligne ۲

همچنین می‌توانید از طریق پالتاک به این بحث بپیوندید.

نام اتاق: hamandishi chap

Language: farsi, Category: social issues and politics, Sub-category: Other

hamandishichap@gmail.com

از طریق این وبلاگ می‌توانید از کلیه‌ی فعالیتهای ما آگاه شوید:

<http://hamandishi-chap.blogspot.com>

با تشکر

کارزار حمایت از کبودوند - پاریس

شنبه ۲۱ ژوئیه ۲۰۱۲

یک صدا خواستار سلامت و آزادی کبودوند

و دیگر زندانیان سیاسی و عقیدتی شویم

با حمایت و شرکت :

کمیته مستقل ضدسرکوب شهروندان ایرانی

انجمن کُردهای مقیم فرانسه